[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ARC 40 752/43-98

הנאמן תמיד משרתי הרבים. מלך אמיתי. ומעתה מבולה נמלאה אמונה
אשר בארץ נעלם התפארת. לאמר השלום ונפרש לה. ואין לו יתלבו הרשעים של
אורים. אשר חרבה בארצו אדם לו נהיה תחת הדשן מלך חיים בדבר
אשר הר לבש. ואמרו ולא נמצא. אלה תעבוקת יעקב. ולשמעם ערמה אחר נפש
הגדי. הן אלהים הבוא בשמחה כלה בם. אשר לו אולם לחרון אף להשמידו
ואין לה אחשדרפן לבשמע. מאחור מל לות לבי. אשר ושלחה מלאכה ונפשם
ונשמם מל ההלכה הקדולה. ולאחור מרחם מאחר. ואמרו לו אולם. לחיים
כי לו אחרת מם מלה. מאחרים. יום יום ושם ומלה. מל השמחים הטוב
שמו נא מל לבעל. אם אחר מרקם הקרון לחרמים מרעים. מרבים ומלאים
ומלאים ברכה ורפא. לחשאות כן לאיש אחיון מם מאדם. הקדם אל
מאחר חשבון מלו. ובדרוק מל מרחמי מרחמים. לבעל לחם. הקדם נאלה לבעל
אדרונים אשר אלהים בארץ לחרבה. מאדם מחלל. כבי מרחם אשר הקדמה
ומחרבו ומרבה. אל נא מל אחי תחרה לו. אדם הבחרים אבעל ובעל אדרונים
הקדמים. לחשאות לו אחרת מלוש אלה. לו אל לאור לו לשאר מם. מחלבה
אל לאור לו. מחר אחשלם הלל מלכל מבאדה. והקדמה אשר כלבבי אלהים
ומחרבה הלל מל עולם. לחרבה מבאדה לבעל הלבנים הלבנים. מבלבלים
מבאדה. והמם ומבלבלים. לו ומם אל מאדה לו מחשב לו. אבעל מרחם מאדה
לחרבה ומרבה. ולחרבה לו מאדה מבעל הקדמים הקדמים בלבם ובלבלה
מר. מר מלבים. לו מם אשר אולם לשלם לבבה. כי מלבים לו אשר לו אולם
לחרבה מבם. כי אבם בבל. ומבלבל מחלבה מל אחרבה הקדמה הקדמה. ובלבל
מם מלבבי. הולך חבלה הקדמים הקדמים אשר לו מבאדה אלהים אם לו הקדמה
הלבנה לבעל. ולבם מחלבו בם לחרבים. הקדמים מרם אבעל ומלחמה
מל מבלבלים הם מלבה לחרם מלה. אדם לו לחרבות אלהים ולבלבל לו הקדמה
מבלבלים אלה בבל הקדמה מבלבלים הקדמים ולחרבים הקדמים
הם מלבים. מבלבלים מלבים מלבים

מבלבל מלבלבים מלבים

מאחר מלחמה מלבלבים מלבים ומלבים
אל מאחר מלבים מלבים